

SPOD ZNAKU MARYI

Parafia Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Dąbrowie Górniczej

Nr 23 (197) • 4 listopada 2018 • XXXI NIEDZIELA ZWYKŁA • 11 listopada 2018 • XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA

LITURGIA SŁOWA

XXXI NIEDZIELA ZWYKŁA

Pwt 6, 2-6; Hbr 7, 23-28; Mk 12, 28b-34

Podszedł do Jezusa jeden z nauczycieli Pisma i zapytał Go: „Które przykazanie jest pierwsze ze wszystkich?”. Jezus rzekł: „Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu! Pan, Bóg nasz, jest Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą. Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego przykazania większego od tych”. Powiedział do niego nauczyciel Pisma: „Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznie powiedziałeś, bo jeden jest i poza Nim nie ma innego. Miłować Go całym sercem, całym rozumem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego o wiele więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i ofiary”. Jezus, widząc, że rozsądnie odpowiedział, rzekł do niego: „Niedaleko jesteś od królestwa Bożego”. I odtąd nikt już nie odważył się Go pytać.

Prawo miłości

Jezus nie bał się stawiać swoim słuchaczom wysokich wymagań. Nie inaczej czyni z nami, zobowiązując nas do miłości, którą nazywa pierwszym i najważniejszym przykazaniem. Kochać Boga całym sercem, a bliźniego jak siebie samego może się wydawać oczekiwaniem zbyt trudnym do spełnienia. Gdyby tak Chrystus polecił miłować trochę bardziej, nieco lepiej, odrobinę prawdziwie... Lecz On chce miłości całym sercem. Czy to w ogóle możliwe? Tak, ponieważ Jezus daje nam Ducha Świętego, bez którego nowe prawo Ewangelii rzeczywiście byłoby niemożliwe do wypełnienia.

Panie Jezu, który pierwszy mnie umiłowałeś i samego siebie oddałeś za mnie, pomóż mi wypełnić przykazanie miłości i kochać Cię całym sercem.

XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA

1 Krl 17, 10-16; Hbr 9, 24-28; Mk 12, 38-44

Nauuczając, Jezus mówił: „Miejcie się na baczności przed nauczycielami Pisma. Chętnie chodzą w wytwornych szatach, lubią pozdrowienia na placach, pierwsze krzesła w synagogach i honorowe miejsca na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozoru długo się modlą. Ich spotka surowszy wyrok”. Potem, siedząc naprzeciw skarbony, przypatrywał się, jak tłum wrzucał do niej drobne pieniądze. Wielu bogatych wrzucało wiele. Gdy przyszła pewna uboga wdowa, wrzuciła dwie drobne monety, czyli jeden kwadrans. Wtedy przywołał swoich uczniów i powiedział do nich: „Zapewniam was: Ta uboga wdowa wrzuciła więcej od wszystkich, którzy wrzucali do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało, a ona ze swego ubóstwa wrzuciła wszystko, co miała, całe swoje utrzymanie”.

Oblicza miłości

Uboga kobieta wrzuciła do skarbony wszystko, co miała. Podziwiamy jej postawę, zwłaszcza że sam Jezus dał ją uczniom za przykład. Z drugiej strony możemy się zastanawiać, czy postąpiła roztropnie. Skarbiec świątynny niewiele się wzbogacił jej drobną ofiarą, a ona pozostała bez środków do życia. W takim myśleniu ukryta jest pewna forma kalkulacji, obca ewangelicznej postawie miłości, która „nie szuka siebie” (1 Kor 13, 5). Do ubogiej wdowy podobne są osoby, które opiekują się kimś chorym lub niedołącznym, ofiarując swój czas, siły i pieniądze. Czują, że w taki sposób wypełniają obowiązek miłości cierplivej i szlachetnej (por. 1 Kor 13,4). Wdowim groszem jest przebaczenie i danie komuś kolejnej szansy, bo miłość „nie liczy doznanych krzywd” (1 Kor 13,5), albo uczciwość, kiedy znajomi proponują zarobek na lewo. W końcu miłość „nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą” (1 Kor 13,6).

Panie Jezu, dając mi za przykład ubogą wdowę, uczysz mnie prawdziwej miłości. Umocnij we mnie ducha ofiarności, bym w ten sposób był coraz bardziej podobny do Ciebie.

WIARA I PATRIOTYZM

II wojna światowa – Kościół znakiem sprzeciwu (Katecheza XI)

Współczesny historyk angielski Ian Kershaw (Ajan Kerszoł) zauważa:

„...w planach germanizacyjnych dla Europy Wschodniej nie było miejsca dla Kościoła Katolickiego”. Dodajmy-tym bardziej nie było go w strefie wpływów komunistycznej Rosji sowieckiej, dla której duchowieństwo i ludzie wierzący to „wroga klasa”.

Poprzednia katecheza starała się nakreślić tło polityki tych 2 zbrodniczych państw i systemów politycznych wobec Polski i Kościoła oraz przedstawić jej skutki. Były cytaty, tytuły dokumentów, miejsca – przynajmniej niektóre i liczby.

W tej katechezie z cyklu „Wiara i patriotyzm” będziemy starali się przywołać konkretne postacie i dzięki nim odczuć, doświadczyć co to znaczy być patriotą i mieć wiarę? Co to znaczy „być znakiem sprzeciwu”?

Zmarły abp Kazimierz Majdański w książce „Będziecie moimi świadkami” opisuje los polskich duchownych uwięzionych, a właściwie skazanych na okrutną śmierć w obozie koncentracyjnym w Dachau. Oczywiście nie było to jedyne miejsce, gdzie ich więziono. W samym Auschwitz było ich ok. 50. Ich symbolem jest św. Maksymilian Maria Kolbe. Znamy jego losy.

W Dachau przebywało 1786 polskich duchownych, wśród nich autor książki. Połowa z nich zginęła wskutek tortur, doświadczeń pseudomedycznych i w komorach gazowych.

Jaki był ich los? Przywołajmy choć kilka postaci:

Ks. Emil Szramek – zmarł 13.01.1942r. pozostawiony na mrozie pod kranem z cieknącą wodą.

Ks. Kazimierz Gostyński – zmarł 06.05.1942r., wysłany do komory gazowej.

Ks. Franciszek Dachtera – zmarł, gdy jako „królikowi doświadczalnemu” 4 razy wszczepiano mu tak jak blisko 300 polskim duchownym malarię.

Ks. Ludwik Giertyngier – dobitny przez kapo, który najpierw skakał mu po brzuchu.

Ks. Stanisław Kubski – zmarł z wycieńczenia, gdy wraz z 1400 księżmi odbywał karne ćwiczenia trwające non stop od Wielkiego Poniedziałku do Poniedziałku Wielkanocnego w 1942 r.

Ks. Frelichowski – w czasie epidemii tyfusu w szpitalu obozowym dobrowolnie usługiwał chorym, zaraził się i umarł, do końca ich spowiadając.

I można by tak długo wymieniać. Wśród nich był także bp. Michał Kozal, który zanim jeszcze trafił do Dachau ofiarował swoje życie za „wolność Polski i Kościoła”. Bóg przyjął i jego ofiarę. Dziś możemy dodać – w duchu wiary – „mamy nadzieję”.

Wobec tej ofiary stajemy z pokorą i czcią, zwłaszcza że zostawili znak szczególnej wierności Bogu i ojczyźnie, a może bardziej ojczyźnie i Bogu.

Otóż jak opisuje abp Majdański był w Dachau dzień, gdy zabrano na Lagerstrasse /lagersztasse – ulicy obozowej/ wszystkich polskich kapłanów i złożono im propozycję: „każdy może wyjść z obozu i być księdzem, ale pod warunkiem podpisania listy narodowości niemieckiej”. Jak mówi wspomniany

świadek: „nie wystąpił ani jeden”. Pozostali wierni Bogu i Polsce, a właściwie Polsce i Bogu. Patriotyzm i wiara stały się jednością.

I kolejna jej odłona: wyjątkowa na tle całego świata. Ostatni rok przyniósł dla naszego narodu i kraju szczególnie mocne doświadczenie oskarżeń o współudział w zrealizowanym przez Niemców Holokauście – zagładzie Żydów. Bolesne tym bardziej, że oparte na kłamstwach, którym nie pozwolono nam się przeciwstawiać przez dziesiątki lat.

Dlatego warto przywołać godną pamięci wyjątkową postać: Zofię Kossak-Szczucką – osobę głębokiej wiary i patriotkę, która w sierpniu 1942 r. opublikowała wydany w konspiracji dokument: „Protest”. Był to protest przeciwko niemieckiemu planowi zagłady Żydów i przeciw milczeniu świata wobec tej zbrodni.

Czytamy w nim min.:

„Zabieramy przez to głos my, katolicy – Polacy. Uczucia nasze względem Żydów nie uległy zmianie. Nie przestajemy uważać ich za politycznych, gospodarczych i ideowych wrogów Polski. Co więcej zdajemy sobie sprawę z tego, że nienawidzą nas oni więcej niż Niemców, że czynią nas odpowiedzialnymi za swoje nieszczęście. Dlaczego, na jakiej podstawie – to pozostanie tajemnicą duszy żydowskiej, niemniej jest faktem nieustannie potwierdzanym. Świadomość tych uczuć jednak nie zwalnia nas z obowiązku potępienia zbrodni. Nie chcemy być Piłatami...”

I autorka potępia zbrodnie Niemców. Jednocześnie tych członków naszego narodu, którzy na nie przyzwalają lub w nich uczestniczą potępia i wyklucza z narodu Polaków. Pisze:

„Kto tego nie rozumie, kto dumną, wolność przyszłości Polski śmiałyby łączyć nikczemną radością z nieszczęścia bliźniego – nie jest ani katolikiem, ani Polakiem. (...) Kto z nami tego protestu nie popiera, nie jest katolikiem”.

W przywołanych tu słowach odczytujemy motywację. Jest nią miłość bliźniego i Boga. Jest to więc motyw wiary, który daje siłę do przyjęcia postawy chrześcijanina i dumnego Polaka.

Zofia Kossak-Szczucka nie zatrzymała się przy tym na słowach. Była współzałożycielką Rady Pomocy Żydom – „Żegota”, jedynej takiej konspiracyjnej organizacji w okupowanej Europie. Poniosła tego konsekwencje. Aresztowana w 1943 r. trafiła do Auschwitz, później na Pawiak. Skazana na śmierć, cudem jej uniknęła, uratowana akcją polskiego podziemia.

Czytając to, co napisała i patrząc na jej życie, dostrzegamy pełen blask świadectwa, jakie dała miłości do Chrystusa i miłości do Polski, wierze i patriotyzmowi.

Kolejnym znakiem jedności wiary i patriotyzmu była rola i losy polskich duchownych w powstaniu warszawskim. W gazecie „Walka śródmieście” z 26.08.1944 r. czytamy:

„Dwa są symbole sierpniowego Powstania i walczącej Warszawy: biały orzeł na czerwonym tle i ksiądz z biało-czerwoną opaską (...), który wśród kul i bomb spieszy na swój kapłański posterunek”.

Oczywiście można powiedzieć – wzruszając ramionami – że słowa te napisano w środku powstania, gdy trzeba było wlewać nadzieję i zapalać do walki. Ale paradoksalnie właśnie ten argument wskazuje, że zawierają one prawdę. Skoro bowiem użyto polskiego kapłana jako symbolu, tzn. że jego postać tak była odbierana.

Czym sobie duchowni polscy na to zasłużyli? Odpowiedź brzmi: postawą. I znów warto przywołać kilka przykładów.

- 1) Arcybiskupa Szlagowskiego – zastępującego prymasa Polski i zarazem proboszcza parafii warszawskiej. Gdy Niemcy zażądali, aby wyjechał z Warszawy, stwierdził: „jestem biskupem Warszawy i proboszczem parafii św. Barbary. Tu mieszkają moi diecezjanie i parafianie. Mam obowiązek być wraz z nimi i wśród nich...”. I pozostał.
- 2) Księdza Józefa Stanka, pseudonim „Rudy” – kapelana AK, jednego z 270 pełniących tę funkcję. 22 IX zaproponowano mu, by odpłynął – póki można – na drugi brzeg Wisły. Odmówił, oddając miejsce rannemu. Schwytany przez Niemców, został powieszony pośród okrzyków SS-maków, zapamiętanych przez świadków: „Ci są najgorsi. Nie Anglicy, nie Żydzi. Ci w czarnych kiecach. To są diabły”. Przywołani świadkowie mówią, że gdy był wieszany, błogosławił odprowadzanych na poniewierkę mieszkańców i wziętych do niewoli powstańców.

Księdza Władysława Bukowieckiego, apostoła Kazachstanu. Zesłany na Syberię, mówił: „W łagrach kapłan jest najbardziej potrzebny”. I służył ludziom w tych łagrach, a przez 13 lat w więzieniach. Aby służyć im do końca, odmówił powrotu do Polski, choć miał taką możliwość. Powiedział: „ W Polsce jest wielu kapłanów. Tutaj nie”. Jak opisuje to autor jego biografii pt. „Brzemień” oficer KGB nie mógł tego pojąć. Z kolei ksiądz Tadeusz Fedorowicz, gdy zobaczył wywożonych 28 VI 1940 r.

w bydłowych wagonach na „niehumanitarną ziemię” – tak „jak stał” – wskoczył do pociągu – choć nie musiał – i pojechał n a poniewierkę z rodakami: Polakami, braćmi i siostrami.

Rzeczywiście duchowni i świeccy mogli być symbolem wiary w Boga i miłości do ojczyzny. Powiedzieli „nie” zbrodniczym totalitaryzmom: niemieckiemu nazizmowi i sowieckiemu komunizmowi. Można ich było zabić, ale nie można ich było pokonać.

Czego nas uczy ta katecheza?

Droga do „bycia symbolem” wiedzie przez osobiste wybory dokonywane w sercu i sumieniu. Aby te wybory były „Boże” i „Polskie” potrzeba osobistej więzi z Bogiem i wewnętrznej identyfikacji z Ojczyzną – Polską. Tutaj każdy może okazać się wierny mimo ludzkiej słabości. Abp Majdański opisuje i taką sytuację w Dachau: oto w baraku polskich duchownych rozległ się głos: „ przepraszam was, przepraszam brata, któremu zabrałem kawałek chleba”... Głód chleba nie zasłonił jednak – dzięki łasce Bożej – Boga, Ojczyzny i Honoru. Każdy jest słaby, zwłaszcza gdy umiera z głodu, ale każdy również zaproszony jest do wielkości, którą może osiągnąć dzięki mocy ducha.

Bycie znakiem sprzeciwu miało i ma sens. O ile zechcemy nim być jednostkowo – każdy z osobna i wspólnotowo – wszyscy razem jako katolicy i Polacy. By tak się stało, potrzeba łaski Bożej. Dlatego na koniec słowa modlitwy Ireny Pokrzywnickiej, malarki, która namalowała obraz zwany Matką Boską Armii Krajowej:

„Spraw, abyśmy nie osłabli i nie szukali odpoczynku w zdradzie Twoich przykazań. Daj mądrą przenikliwość zła i dobra. Daj odwagę Prawdy”.

Opracował ks. Włodzimierz Machura

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Kończący się Tydzień Modlitw za Zmarłych zachęca nas do pamięci modlitewnej o zmarłych w ciągu całego roku. Wyrazem tej pamięci są m.in. wypominki za zmarłych. Jeśli ktoś nie zdążył jeszcze ich zamówić, to może to uczynić w najbliższym czasie. Duże znaczenie dla zmarłych ma zamawianie Mszy św. w ich intencjach i uczestniczenie w nich w sposób pełny, to znaczy przez przyjęcie Komunii Świętej. Należy też docenić ofiarowanie za zmarłych zyskanych przez nas odpustów i uczynków chrześcijańskiego miłosierdzia.

2. W niedzielę, 4 listopada, po Mszy św. o godz. 9.00 spotkanie Żywego Różańca, po Mszy św. o godz. 18.00 spotkanie Kręgu Biblijnego. Serdecznie zapraszamy.

3. Spotkanie rodziców dzieci z kl. III szkoły podstawowej, przygotowujących się do Pierwszej Komunii Świętej, będzie we wtorek, 6 listopada, na Mszy św. o godz. 18.00.

4. W czwartek, 8 listopada, po Mszy św. o godz. 18.00 spotkanie Akcji Katolickiej. Zapraszamy osoby, które chcą włączyć się w życie duszpasterskie naszej parafii.

5. W piątek, 9 listopada, o godz. 17.30 zapraszamy na modlitwę różańcową z wypominkami patriotycznymi.

6. W niedzielę, 11 listopada, 100. rocznica odzyskania niepodległości przez Polskę, narodowe Święto Niepodległości. Wspominając czas trudnego wykuwania niepodległości Polski, trzeba o tym pamiętać również i dzisiaj, chociaż żyjemy

już w wolnej i niepodległej Ojczyźnie. I dzisiaj musimy myśleć o odrodzeniu się naszego narodu w wielu różnych wymiarach. Chcemy w tym momencie szczególnie pamiętać o tych, którzy przelewali swoją krew i oddawali życie w obronie Ojczyzny. Zapraszamy na Mszę św. o godz. 10.30 w intencji Ojczyzny.

7. W czwartek, 15 listopada, na Mszy św. od godz. 18.00 spotkanie uczniów z kl. VII i VIII, przygotowujących się do Sakramentu Bierzmowania.

8. W piątek, 16 listopada, po Mszy św. o godz. 18.00 w salce odbędzie się katecheza dla rodziców i chrzestnych. W katechezie tej powinni uczestniczyć również chrzestni, którzy będą pełnili tę szaczną funkcję w innej parafii, po katechezie otrzymają zaświadczenie potwierdzające udział.

9. W piątek, 16 listopada, Msza św. o godz. 18.00 za wstawiennictwem św. Jana Pawła II, możemy składać karteczki z intencjami.

10. W trzecią niedzielę miesiąca, 18 listopada – ofiary składane na tacę przeznaczone są na prace przy kościele.

W TYM OKRESIE PATRONUJĄ NAM...

• W piątek, 9 listopada, Najświętszy Zbawiciel oraz św. Jan Chrzciciel i św. Jan Ewangelista w rocznicę poświęcenia bazyliki laterańskiej, której patronują;

- W sobotę, 10 listopada, św. Leon Wielki (ok. 400-461), papież, obrońca wiary i obrońca Rzymu przed najazdami barbarzyńców;
- W poniedziałek, 12 listopada, św. Jozafat (1580-1623), biskup połocki obrządku wschodniego, zamęczony za wierność unii z Rzymem;
- We wtorek, 13 listopada, święci Benedykt, Jan, Mateusz, Izaak i Krystyn (zm. 1003), pustelnicy, benedyktyni, pierwsi polscy męczennicy;
- W sobotę, 17 listopada, św. Elżbieta Węgierska (1207-1231), księżna, która zostawszy wdową, wyrzekła się bogactw i przy-

jęła regułę trzeciego zakonu franciszkańskiego, opiekunka ubogich.

POSŁUGA SAKRAMENTALNA

CHRZTY: październik 2018

1. Adam Bubak
2. Szymon Wiktor Gołębiowski

ZMARLI: październik 2018

1. Zenon Knop
2. Franciszek Gonsior

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek 05.11.

17.00. † Krystynę Talaczek w 10. r. śmierci, od syna z rodziną

18.00. 1) Msza św. oktawalna za zmarłych 5
2) † Józefa Rolskiego, gregorianka 5

Wtorek 06.11.

7.00. 1) † Józefa Rolskiego, gregorianka 6
2) O szczęśliwą operację i zdrowie

18.00. 1) Msza św. oktawalna za zmarłych 6
2) † Waldemara Szymskiego, od brata Mirosława z rodziną

Środa 07.11.

17.00. † Józefa Rolskiego, gregorianka 7

18.00. 1) Msza św. oktawalna za zmarłych 7
2) † Andrzeja Czapla, od córki z rodziną

Czwartek 08.11.

17.00. † Mieczysława Adamskiego w 4 r. śmierci

18.00. 1) Msza św. oktawalna za zmarłych 8
2) † Józefa Rolskiego, gregorianka 8

Piątek 09.11. Święto Rocznicy Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej

17.00. † Irenę, Stanisława Seweryś

18.00. 1) † Stanisława Kutrybę w rocznicę śmierci, od syna z rodziną
2) † Józefa Rolskiego, gregorianka 9

Sobota 10.11. Św. Leona Wielkiego

7.00. † Józefa Rolskiego, gregorianka 10

18.00. 1) † Władysława w 24 r. śmierci, Natalię Jańczyk; Helenę, Stanisława Snopek
2) † Janinę Sztorc; Józefa Klocek

XXXII Niedziela Zwykła 11.11.

9.00. 1) † Alfreda Hrapka w 10 r. śmierci, od żony i dzieci z rodzinami; Alicję Kłapa w 1. r. śmierci
2) † Józefa Rolskiego, gregorianka 11

10.30. 1) W intencji Ojczyzny
2) O Boże błogosławieństwo dla Marka i Kasi w rocznicę urodzin.

12.00. † Adriana Janusa w rocznicę śmierci; Janinę, Lucjana Janusów

18.00. † Zmarłych współmałżonków i rodziców z obu stron

Poniedziałek 12.11. Św. Jozafata

17.00. † Józefa Rolskiego, gregorianka 12

18.00. 1) † Michała Jańczyka

2) † Stanisława Jasek w 5. r. śmierci

Wtorek 13.11. Świętych Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka, Krystyna, pierwszych męczenników Polski

7.00. † Iślawę Konieczną, od szwagierki Krysi z Częstochowy

18.00. 1) † Józefa Rolskiego, gregorianka 13
2) † Jerzego Ciastonia, od współpracowników syna Mateusza

Środa 14.11.

17.00. † Sławomira Kiernożyckiego, od Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków – Urzędu Wojewódzkiego

18.00. 1) † Józefa Rolskiego, gregorianka 14
2) † Andrzeja Czapla, od rodziny Małków

Czwartek 15.11.

17.00. † Mariusza Nowaka, od rodziny Witczaków

18.00. † Józefa Rolskiego, gregorianka 15

Piątek 16.11.

17.00. 1) † Mariannę, Jana Podsiadło; Stanisławę, Antoniego Bogackich; Stanisława Karcz

2) † Józefa Rolskiego, gregorianka 16

18.00. 1) Za wstawiennictwem św. Jana Pawła II, oraz w intencji kapłanów i o nowe powołania kapłańskie i zakonne, od Żywego Różańca

2) Msza św. dziękczynna za wstawiennictwem św. Jana Pawła II, za pracowników i pacjentów przychodni Duo Medic oraz o życie wieczne dla zmarłych pacjentów

Sobota 17.11. Św. Elżbiety Węgierskiej

7.00. † Jacka Szostak; Juliana Łabuś

18.00. 1) † Józefa Rolskiego, gregorianka 17
2) † Helenę, Kazimierza, Marka Siwiec; zmarłych z rodziny Siwiec i Kisiel

XXXIII Niedziela Zwykła 18.11.

9.00. 1) † Józefa Rolskiego, gregorianka 18

2) W intencji mieszkańców ul. Morcinka 8. kl. IX, którzy przyjęli figurę Matki Bożej Fatimskiej

10.30. Chrzty: Kacper Krakowiak

12.00. † Krystynę Wójcik w 10 r. śmierci

18.00. † Wiesławę, Czesława Swoboda; Zdzisławę, Kazimierza Czech; Józefa, Emilię, Marię Romanowskich